

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2019. szeptember 19. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt **1.rendű vádlott neve** ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2019. január 31. napján kihirdetett **1.B.366/2018/144.** számú ítéletének **11.rendű vádlott neve** 11. rendű vádlottra vonatkozó részét

h e l y b e n h a g y j a.

Megállapítja, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának száma:

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság **11.rendű vádlott neve** 11. r. vádlottat a beismerő nyilatkozatának elfogadása alapján 2 rb. bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés, (5) bekezdés b) pont] és 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége

(Btk. 345. §) miatt, mint bünszervezetben elkövetőt - halmazati büntetésül - 1 év 4 hónap szabadságvesztésre, 2 év közügyektől eltiltásra és 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg.

A szabadságvesztés büntetés tartamába beszámította a **11.rendű vádlott neve** 11. r. vádlott által 2016. május 24. napjától 2017. február 21. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt azzal, hogy a beszámításnál egynapi szabadságvesztésnek egynapi előzetes fogva tartás felel meg.

Megállapította, hogy **11.rendű vádlott neve** 11. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra.

A 11. r. vádlottal szemben a tőle lefoglalt és a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatala letéti számlájára befizetett 2.712.500.-Ft-ból 1.500.000.-Ft-ra vagyonekbeosztást rendelt el, egyben felhívta a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalát, hogy a fennmaradó 1.212.500.-Ft-ot továbbra is kezelje letétként.

Az ítélet ellen fellebbezést jelentett be **11.rendű vádlott neve** 11. r. vádlott védője enyhítés, rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabása végett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.94/2019/4. számú átiratában a bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak, és az első fokú ítélet **11.rendű vádlott neve** 11. r. vádlottra vonatkozó részének helybenhagyását indítványozta.

A 11. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbezését azzal egészítette ki, hogy

álláspontja szerint a 11. r. vádlott esetében a 2019. július 24. napjától hatályban lévő, elbíráláskori Büntető Törvénykönyv kedvezőbb rendelkezéseket tartalmaz, így annak alkalmazása indokolt. Utalt arra, hogy az elbíráláskor hatályban lévő Btk.-ban szereplő hierarchikusan szervezett és konspiratíván működő csoportra vonatkozó ténymegállapítás az első fokú ítéletben nem történt, kizárólag arra nézve tartalmaz megállapítást, hogy több tagból állt a csoport, így szükségszerűen egyeztetniük kellett az elkövetési magatartásokat, amely önmagában nem jelent hierarchikus viszonyt. Hangsúlyozta, hogy a 11. r. vádlottat senki nem utasította, illetve irányította, és az összehangoltságon túli konspirációra vonatkozó tény sem tartalmaz az első fokú ítélet. Egyebekben hivatkozott arra is, hogy ezen fogalmi elemekre nézve nem folyt a bizonyítási eljárás, így emiatt sem lehet a bünszervezetben történt elkövetést megállapítani.

Mindezekre is figyelemmel az első fokú ítéletben kiszabott büntetés enyhítését, a bünszervezetben történt elkövetés megállapításának mellőzését, és olyan tartamú büntetés kiszabását indítványozta, amely megfelel a 11. r. vádlott által már előzetes fogva tartásban töltött időnek.

Utalt arra is, hogy a 11. r. vádlott vastagbél megbetegedésben is szenved, amelyre nézve igazolást nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan.

Mivel a bejelentett fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés tartama ellen irányult, ezért korlátozott felülbírálatnak volt helye, és a másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül.

A korlátozott felülbírálat alapján azonban a Be. 590. § (5) bekezdés a), b), c) és d) pontjaira figyelemmel a felülbírálat kiterjedt az első fokú bírósági eljárásra abban a körben, hogy történt-e olyan eljárási szabálysértés, amelyre figyelemmel a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a Be. 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Vizsgálta továbbá az ítélőtábla a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, a bűncselekmény minősítését, valamint a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket. Ennek során figyelemmel volt a Be. 606. § (3) bekezdésében írt azon rendelkezésre is, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, a váddal egyező tényállásra, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, vagy az eljárás megszüntetésének van helye.

Az ítélőtábla megállapította, hogy a törvényszék abszolút hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétett, a tárgyalást az eljárási szabályok maradéktalan megtartása mellett folytatta le.

Az ítélőtábla az első fokú ítéletben írt vádirati pontokat ítéleti tényállási pontoknak tekintette.

A tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett **11.rendű vádlott neve** 11. r. vádlott bűnösségére, és az általa elkövetett bűncselekményeket is a törvénynek megfelelően minősítette.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék a jogi indokolás körében elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy a 2018. január 1. napjától hatályos, az adózás rendjéről szóló 2017. évi XL. törvény fenntartja-e a korábbi büntetőjogi védelmet. Az 1/1999. BJE határozat szerint ugyanis, ha a Btk. Különös Részének valamely rendelkezése úgynevezett keretdiszpozíció, s az annak keretét

kitöltő jogszabályi rendelkezésekben a bűncselekmény elkövetése után olyan változás következik be, amely a kötelezettség megszüntetésével, vagy a tilalom feloldásával az addigi büntetőjogi védelmet megszünteti, e változás - a meghatározott időre szóló jogszabályok kivételével - az elbíráláskor hatályban lévő büntetőjogi szabályozás visszaható hatályú alkalmazását alapozza meg. Ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a 2018. január 1. napjától hatályos, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 27. §, 28. §, 49. §, 58. § és 59. §-a alapján a büntetőjogi védelem továbbra is fennáll.

Nem osztotta az ítéletábra a 11. r. vádlott védőjének a bűnszervezetben történt elkövetés megállapíthatóságának hiányára vonatkozó hivatkozását.

A 2019. július 24. napjától hatályban lévő Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 459. § (1) bekezdés 1. pontja alapján a bűnszervezet: legalább három személyből álló, hosszabb időre, hierarchikusan szervezett, konspiratíván működő csoport, amelynek célja öt évi, vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

A törvénymódosítás miniszteri indokolása szerint a korábbi törvényi meghatározás kiegészült a hierarchia és a konspiráció fogalmi elemeivel. A hierarchikus szervezeti felépítés azt jelenti, hogy az elkövetők alá-fölérendeltségi viszonyban vannak, az egyes „döntési szintek” elkülöníthetők egymástól, tehát a szervezeti felépítésnek vertikális jellege van. A hierarchiában lévő személyek együttműködése a feladatok megosztásán alapul.

A módosítás a csoport működése tekintetében a korábban használt összehangoltságot, mint fogalmi elemet felcserélte a konspiratív működési jellegre, mivel ezen jelleg jobban kifejezi az említett jellegzetességeket. Az összehangoltság jelentette az elkövetők közötti koordinációt, a lebukás megelőzése érdekében tett - több esetben önálló bűncselekményként büntetett - lépéseket, a bűncselekményből származó előny szervezett elosztását, a bűncselekmények elkövetésének feladatmegosztáson alapuló tervszerűségét.

Megállapította az ítéletábra, hogy a 11. r. vádlott cselekményei mind az elkövetéskor, mind pedig az elbíráláskor hatályos Btk. szerinti bűnszervezet fogalmi elemeit kimerítették. A 11. r. vádlott és társai több szinten szerveződtek - amely azonban nem azonos az első fokú ítéletben meghatározott „vonallal” -, így a hosszabb időtávon túlmenően a hierarchia jegyeit is mutatták.

Az elsőfokú bíróság által megállapított - és többek között a 11. r. vádlott által tett beismerő vallomáson is alapuló - irányadó tényállás szerint az úgynevezett számlagyárat **2.rendű vádlott neve** 2. r. vádlott hozta létre és irányította, akivel együtt **tanú neve1** és további társai beszerverték a későbbi ügyvezetőket, nevükre céget alapítottak ..., ...,

A 2. r. vádlott által irányított személyek - **tanú neve1**, ... 11. r. vádlott és társaik - az erre igényt mutató „megrendelők” részére úgy nyújtottak segítséget, hogy az érdekeltségi körükbe tartozó gazdasági társaságok nevében állítottak, állíttattak ki fiktív számlákat, amelyeket - anyagi ellenszolgáltatás fejében - eljuttattak a megrendelők felé, akik az általuk is tudottan fiktív számlákat könyvelésükbe beállították, ezt követően pedig adóbevallásaikat a fiktív számlák figyelembe vételével, valótlan tartalommal készítették el, majd nyújtották be az adóhatósághoz, és ezáltal adófizetési kötelezettségüket jogosulatlanul csökkentették (27. oldal 3. és 6. bekezdései).

A 2011. és 2014. évek közötti időszakban a 2. r. vádlott által irányított bűnszervezetnek olyan tagja is volt, akinek szerepe az volt, hogy biztosítsa a számlázási láncolat kialakításához szükséges

céghálózatot, ezen tag tevékenységét esetenként **tanú neve2** és ... 11. r. vádlottal történt egyeztetések alapján végezte, tőlük kapott utasításokat (31. oldal 2. bekezdés).

Az így megalapított és működtetett cégek jellemzően adóminimalizáló bevallásokat nyújtottak be, majd amikor a hatóságok „látómezejébe” kerültek, akkor további stróman ügyvezetőre kerültek átruházása a társaság üzletrészei, fantomizálva azzal a céget. Több esetben előfordult, hogy a társaság nevében annak értékesítése után is banki műveleteket végzett, egészen a számlák zárolásáig, vagy inkasszóval történő megterheléséig (30. oldal utolsó és 31. oldal 1. bekezdései). Ez utóbbi ténymegállapítások pedig a konspiráció fogalmi elemeinek felelnek meg.

Nem osztotta tehát az ítéletábra a védő azon hivatkozását, hogy a tényállás nem tartalmaz olyan megállapításokat, amely alapján a bünszervezetben történt elkövetés megállapítható.

Az elbíráláskor hatályban lévő Btk. tehát nem tartalmaz kedvezőbb rendelkezéseket a 11. r. vádlott esetében, így helyes az elkövetéskori törvény alkalmazása.

A büntetés kiszabásának felülbírálata során az ítéletábra megállapította, hogy a törvényszék túlnyomórészt helyesen vette számba a 11. r. vádlott vonatkozásában a bűnösségi körülményeket. Azt mindössze azzal helyesbítette, hogy a 11. r. vádlott bűnsegédi bűnrészességét mellőzte az enyhítő körülmények közül a kétszeres értékelés tilalmára figyelemmel, mivel az elsőfokú bíróság az úgynevezett kétszeres leszállás során már figyelembe vette. Ugyanakkor további enyhítő körülményként értékelte az ítéletábra a VII/A. és VII/B. tényállási pontok vonatkozásában, hogy a minősítést megalapozó értékhatárhoz közeli összegű vagyoni hátrányt okozva követte el a 11. r. vádlott ezen bűncselekményt (Kúria 56. BK vélemény III.3.pont)

Miután a törvényszék a 11. r. vádlott igazolt betegségét enyhítő körülményként vette figyelembe, az újabb - nem igazolt - vastagbél betegségét nem lehetett már ekként értékelni.

A 11. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények a bünszervezetben történt elkövetésre, valamint a halmazati büntetésre vonatkozó szabályokra tekintettel 5 évtől 22 év 6 hónapig terjedő szabadságvesztéssel büntetendők, a büntetési tétel középértéke 12 év 6 hónap.

Az enyhítő körülmények számára és súlyára tekintettel a törvényszék a középértéktől a 11. r. vádlott javára lényegesen eltérve 1 év 4 hónap szabadságvesztésre, 2 év közügyektől eltiltásra, valamint 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte a 11. r. vádlottat, amely mértéktartó büntetés további lényeges enyhítése, a bűnösségi körülmények helyesbítése mellett sem indokolt. Arra is helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság, hogy a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontja értelmében legkevesebb 1 évi szabadságvesztést lehetett kiszabni.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései is törvényesek voltak.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést alaptalannak ítélte, és a törvényszék ítéletének **11.rendű vádlott neve** 11. r. vádlottra vonatkozó részét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy megállapította a személyazonosító igazolványának számát is.

A végzés elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapszik.

Szeged, 2019. szeptember 19.

Dr. Benedek Tibor
a tanács elnöke

. Halász Edina
előadó bíró

. Nagy Erzsébet
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.248/2019/7. számú végzése és a Kecskeméti Törvényszék 1.B.366/2018/144. számú ítéletének **11.rendű vádlott neve** 11. r. vádlottra vonatkozó része a jelen végzés folytán a mai napon **jogerős.**

Szeged, 2019. szeptember 19.

Dr. Benedek Tibor
a tanács elnöke